

skulde forbeholdes Rigsdagen, Kongefløjen skulde altsaa vende mod Ridebanen. I Henhold dertil blev der nedsat en Kommission, hvori bl. a. begge Tingenes Præsider toge Sæde. Der udskreves en Konkurrence, hvorved der indkom 32 Projekter; men intet af dem fandtes af Kommissionen værdigt til 1ste Præmie. Skønt de havde holdt sig Programmet efterretteligt og lagt Rigsdagen der, hvor man den Gang ønskede, ud imod Slotspladsen, erklærede Kommissionen dog, at ingen af disse Planer vare værdige til 1ste Præmie.

Dermed var for saa vidt Loven af 1. April 1887 udtømt; der blev ikke foretaget videre paa det Grundlag. I de følgende Aar søgte Regeringen gentagne Gange Bevillinger til Afholdelse af ny Konkurrencer paa andet Grundlag. De nægtedes stadig i Rigsdagen. Dermed var det prøvet. Saa kom der igen et Lovforslag frem i Samlingen 1898—99 forelagt af daværende Indenrigsminister Bardenfleth i Landstinget. Det gik ud paa i Overensstemmelse med Rigsdagens tidligere Standpunkt i Loven af 1887, at saavel Kongebolig som Rigsdag og om muligt Højesteret skulde forenes i det samme Slot. Dette Forslag blev vedtaget i Landstinget, dog i en noget ændret Skikkelse, idet det blev stillet frit, om Rigsdagen skulde have Plads i Slottet eller have sin egen Bygning. I den Skikkelse gik Forslaget til Folketinget, men kom ikke til Behandling her.

Dette er Forhistorien, hvorpaa man stod, da man gik til Arbejdet i Efteraaret 1903 i Henhold til det Forslag, som min højtærede Formand paa denne Plads da fremlagde. Dets væsentligste Indhold var dette, at Christiansborg Slot skulde genopføres, saaledes at der deri skulde være Plads dels til *Repræsentationslokaler for Kongen*, dels til Rigsdagen. Jeg betoner særlig Repræsentationslokaler for Kongen, thi deri laa Forskellen mellem dette Forslag og det tidligere: man forlangte ikke nu nogen Bolig for Kongen som i det forrige Slot. Det var det, man havde krævet hidtil, og det var maaske navnlig af den Grund, at Theophilus Hansen havde erklæret Opgaven for uløselig. Nu frafaldt man altsaa Kongeboligen — Forudsætningen var, at Kongeboligen skulde vedblive at være paa Amalienborg — og begrænsede Forslaget til Repræsentationslokaler og Rigsdag. For disse to Formaal skulde der ved Genopførelsen skaffes Plads paa Slottet, samlet eller adskilt; det var ladet aabent. Forslaget kom saa til Behandling her i Tinget og blev gennemført

med meget stor Hurtighed. Det var forelagt den 6. Oktober og var allerede færdigt saa betids, at det kunde forelægges Hans Majestæt Kongen — det var jo den særlige Anledning til, at det kom frem paa det Tidspunkt og blev gennemført saa hurtigt — til Stadfæstelse paa den Dag, da han fejrede sit 40 Aars Regeringsjubelæum. I Lovforslaget var der ikke indført væsentlige Ændringer under Behandlingen i Rigsdagen. Gennem Indskydelsen af Ordet „navnlig“ i § 1 holdt man aabent, om det maatte vise sig muligt, ogsaa at faa Plads til andet end Rigsdag og Repræsentationslokaler indenfor Slottet, og det fremgik af Forhandlingerne, at man derved navnlig tænkte paa Højesteret. Endvidere blev det i Slutningsparagraffen bestemt og udtrykkelig udtalt paa Foranledning fra dette Tings Side, at der ikke i dette Lovforslag indeholdtes Pengebevilling til andet end til Afholdelse af de med Konkurrencen forbundne Udgifter, derimod ikke til selve Slottets Genopførelse.

Hvad var det da saa, man ved denne Lov slog fast, som altsaa i Øjeblikket er gældende Lov og bindende for alle, der respekterer en given Lov?

Der er først dette, at *Slottet skal genopføres*. Det var dette, som atter og atter blev fremhævet fra forskellige Sider som Kærnen i dette Forslag i Modsætning til de tidligere fra 1887 og 1898, der blot havde omhandlet Kommissionens Nedsættelse. Jeg beder derfor ogsaa bemærket, at Forslaget til Beslutning, saaledes som det her foreligger, er affattet med dette for Øje. Det hedder ikke: Forslag til Beslutning „om Genopførelse“, men: „vedrørende Genopførelsen af Christiansborg Slot“. Thi dette at Slottet skal genopføres er en Gang for alle fastslaaet. Det næste, som er fastsat ved Loven er, at det skal genopføres *paa det gamle Slots Grund*. Det ligger allerede i Udtrykket, at Slottet „genopføres“, men det blev for øvrigt udtalt mange Gange baade i de Bemærkninger, der ledsagede Forslaget og siden under Forhandlingerne navnlig her i Tinget, baade af Ministeren, af Folketingets Ordfører og fra flere andre Sider. Derom er der altsaa ingen Tvivl: det var Forudsætningen fra alle Sider den Gang, at det var paa det gamle Slots Grund, at de Bygninger, der var Tale om, skulde opføres.

For det tredje blev det fastslaaet, at de fornødne Lokaler til de Institutioner, der var Tale om, kunde tilvejebringes *samtede eller adskilte*. Det var altsaa ikke nødvendigt som tidligere, at disse Institu-